

Vi siger, at hædersgaven til de modstandsfolk, der gjorde noget under krigen, skal selvfølgelig have samme niveau, samme værdi, som den havde lige efter krigen. Det er det, der bliver sikret nu med det lovforslag, som bliver fremsat og behandlet lige efter nytår; vi får nu genoprettet den udhuling af hædersgaven, der er sket.

Og vi vil sige, især i en tid, hvor at vi oplever, at der har spredt sig den stemning blandt danskerne, at vi jo alle sammen var modstandsfolk – alle uden undtagelse var modstandsfolk – så tror jeg, det her er et meget godt signal at sende, at sige, at sådan var det ikke. Der var faktisk alt for mange danskere, der i alt for lang tid ikke gik til modstand. Og der var alt for mange danskere, der gjorde det modsatte af at gå til modstand, nemlig samarbejdede med tyskerne, faktisk også helt hen til krigens afslutning.

Derfor er det meget godt at få sagt, at der var altså nogle, der vandt Danmarks hæder. Det var modstandsfolkene, det var dem, der sikrede, at Danmark kom hæderfuldt ud af krigen, og derfor skal de også hædres ordentligt. Det er vi glade for at vi er med til med den aftale, vi har indgået med regeringen på det punkt.

Der er afsat penge til bysocial udvikling; det er vi tilfredse med. Vi er meget tilfredse med, at den diskrimination, der var i integrationsydelsen, at flygtninge skulle have en særlig lav ydelse, er blevet ophævet med den her finanslovaftale. Det er også en af de gode ting.

Til det gode hører også økologien. Der er givet penge til nogle få, men vigtige projekter inden for forskning, inden for udvikling af økologien og også til produktion af varer inden for området, der hedder nonfood, eller rettere sagt alle de produkter, der ikke har med mad at gøre; dér kan vi også begynde at komme i gang med økologisk produktion.

Således både lidt godt og lidt skidt.

Der er nogle ting, som underer os ganske meget. Der er en aftale heri, som hedder Måltidets Hus, det er overskriften, i sig selv et lidt sjovt afsnit og også et lidt blandet afsnit. Det lyder også lidt voldsomt at afsætte et større millionbeløb til Måltidets Hus, men det er da i orden. Det kan vi ikke være imod.

Det, vi synes er underligt, er, at der under den pæne overskrift gemmer sig en lille aftale, der faktisk er hemmelig, for der står bare »Omlægning af statslige aktiver« for 3 mia. kr. Det betyder oversat til dansk, at der skal privatiseres, sælges statslige aktiver for 3 mia. kr. Jeg

kunne i virkeligheden forstå, hvis højrefløjen i Folketinget havde harceleret over det punkt, for dér ved de ingenting om, hvad det er. Vi ved ikke, hvor det er, pengene skal hugges. Vi ved ikke noget som helst.

Og jeg kunne da også godt tænke mig at spørge SF, hvad SF har skrevet under på, når man skriver under på en aftale om omlægning af statslige aktiver, altså privatisering, for 3 mia. kr. Der er i hvert fald ikke nogen i offentligheden, der er klar over, hvad det dækker over.

Der er i det hele taget også i samme afsnit nogle mærkelige indtægter ved at sætte pasgebyret i vejret, ved at lave øgede retsgebyrer. Altså det helt fundamentale, at man kan gå i retten og få prøvet sin sag, på det bliver prisen lige pludselig sat i vejret. Dér skal man betale for at få sin sag behandlet. Har man f.eks. problemer med en hushandel og går i retten med det, får man lige pludselig nu en ekstraregning på retsgebyrer på flere tusinde kroner. Jeg synes, det er uantageligt. Jeg forstår slet ikke den måde at skaffe indtægter på.

Så er vi selvfølgelig også fundamentalt imod, at man skærer i ulandsbistanden. Det er i øvrigt ikke et ændringsforslag. Det er jo et forslag, der lå i den oprindelige finanslov, men som ingen havde tænkt sig at rette op på – med undtagelse selvfølgelig af Enhedslisten – tværtimod. Altså alle højrepartierne har jo i en eller anden forstand været fremme med, at nu skulle der skæres yderligere i ulandsbistanden. Altså igen: Et land, som ifølge regeringen selv, ifølge de tal, vi kan se, ifølge de biler, vi kan se på gaden, bliver rigere og rigere, altså dels bliver vi ved med at skære lidt på dem, der har mindst i det her land, og der skæres meget på dem, der har allermindst på hele kloden, nemlig ved at skære ned på ulandsbistanden. Det synes vi er en helt forkert politik. Det synes vi er forkert.

Vi har stillet et ændringsforslag, der retter op på det, og håber, vi kan samle flertal for det, men jeg er bange for, at det er aftalt væk at det kan ske overhovedet, men vi vil alligevel på den måde markere, at vi ikke synes, der skal spares hverken på de dårligst stillede danskere eller på de dårligst stillede verdensborgere.

Så skal jeg bare slutte af med lidt om forløbet. Når vi har brugt lidt tid på det her i debatten, er det selvfølgelig, fordi vi ligesom er dem, der har været heroppe og skullet svare for os, selv om vi faktisk ikke vidste, hvad der foregik. Altså det var umuligt at få en klar information om, hvad det var, der var i gang.